



כ"ח ניסן תשפ"ג

19 אפריל 2023

לכבוד,

עו"ד אריה נייגר

משרד עורכי דין אגמון עם טולצ'ינסקי

מגדל אלקטרה

רחוב יגאל אלון 98

תל אביב 6789141

דוא"ל: arie@agmon-law.co.il

באמצעות: דוא"ל

הנדון: מרשתכם חברת גדיב תעשיות פטרוכימיה בע"מ - התייחסות לטיעונים בכתב וזרישת תשלום לפי סעיף 14 לחוק החמרים המסוכנים, תשנ"ג-1993

סימוכין: פנייתכם מיום 18 באוגוסט 2022

לאחר שבחנתי את טיעוני מרשתכם להלן התייחסותי לטיעונים:

בהתייחס לטענה כי המקרה לא מתאים לעיצום כספי -

אני דוחה את הטענה כי המקרה אינו מתאים לשימוש בכלי העיצום הכספי, בשל מה שמכנה מרשתכם "משוכות משפטיות וראייתיות". הטלת העיצום במקרה זה אינה סוטה ממקרים אחרים בהם משרדנו הטיל עיצומים כספיים. במסגרת החקירה הפלילית שהתקיימה, נאספו ראיות רבות המבססות את הקשר בין מרשתכם לבין הזיהום, העומדות ברף הראייתי הנדרש להוכחת המיוחסות לה ברף הפלילי ואחריות מרשתכם להן. על כן, קל וחומר כי ראיות אלה עומדות אף הן ברף הראייתי הנדרש להוכחה במסגרת הליכים מנהליים.

הראיות רבות הן ומוכיחות אף מעבר לספק סביר את הקשר בין מרשתכם לבין הזיהום. מעבר לראיות עליהן התבסס הח"מ בהחליטו להודיע על כוונתו להטיל עיצום כספי על מרשתכם, ראיות רבות נוספות קושרות בין מרשתכם לבין ההפרות, ואלה נמסרו לה במסגרת בקשתה לכלל חומרי החקירה (מתיק החקירה) ומצויות בידיה. מכלל הראיות עולה תמונה ברורה, המצביעה ללא כל ספק על אחריותה של מרשתכם להפרות תנאי היתר הרעלים (להלן – "ההיתר") כפי שפורט בהודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי מיום 28 בפברואר 2022 (להלן: "ההודעה מיום 28 בפברואר 2022").

לעניין זה, לא למותר לציין כי מרשתכם עצמה, לאחר גילוי הזיהום, פעלה לניקיון, למניעתו ולהחלפת הצנרת הפגומה (אם כי לא באופן אשר הניח את דעתי לצורך הפחתת סכום העיצום הכספי, כפי שיפורט בהמשך) ולכן תמונה ביותר טענתה כי הקשר בין הדליפה לבין מחדליה לא קיים, זאת לאחר שנטלה על עצמה אחריות על הנזקים והסרת הזיהום.





לשיטתנו ההפרות בהן עסקינן, אין בהן מורכבות מיוחדת - הקשר בין מרשתכם להפרות ברור ומוכח (בשלל ראיות) ואין שאלה בדבר היותו של צינור הסלופ בגדר "קו דלק" לפי ההגדרה הקבועה **בתקנות המיס (מניעת זיהום מים) (קווי דלק), תשס"ו-2006** (להלן - "תקנות המיס"), כפי שiorחב גם בהמשך.

טענת מרשתכם המסתמכת על הפסיקה בעת"מ (מינהליים - ירושלים) 33114-12-19 **זוהר דליה אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' המנהל לפי חוק אוויר נקי** (נבו, 21.6.2020), אינה רלוונטית מאחר שלשיטת המשרד, הפרות תנאי ההיתר במקרה שלפנינו מובהקות וכפי שייטען בהמשך אמות המידה להטלת עיצומים נסמכות על מדיניות קיימת של משרדנו.

בהתייחס לטענה כי לוקה בהיעדר מדיניות אכיפה -

כבר בשלב זה חשוב לציין כי, במסגרת הפעלת שיקול הדעת, בחר הח"מ שלא להודיע על כוונה להטיל עיצום על כל תנאי ותנאי שהופר בהיתר הרעלים של מרשתכם. על אף שמדובר בהפרת תנאים רבים בהיתר, איחד הח"מ מספר הפרות של תנאים בהיתר לכדי עיצומים אחדים, בהתאם למעשים אשר הובילו להפרות.

אני דוחה את טענת מרשתכם לפיה למשרדנו אין מדיניות אכיפה. קיימת מדיניות המתווה את מסלול האכיפה המתאים, וככלל המשרד נוקט בדרך של הטלת עיצום כספי מקום שמדובר בהפרות של תנאים בהיתר, כפי שנעשה גם בעניינינו.

כידוע, החלטות מנהליות נדרשות להיות החלטות ראויות וכאלו המקיימות את כללי המנהל התקין והמשפט המנהלי ומפגינות שיקול דעת סביר של בעל הסמכות. ככלל, נכון לפעול בדרך של אכיפה במקרים בהם לא ניתן להגיע להסדרה בדרך אחרת, או במקרים בהם נדרשת אכיפה לצד ההסדרה, לצורך הרתעה וגמול ביחס לעבירה. כאשר מתגבשת מסקנה לפיה יש צורך בנקיטת הליך אכיפה, ברירת המחדל בהפרה של תנאים בהיתר רעלים תהא הליך אכיפה מנהלי (הטלת עיצום כספי) ובמקרים החמורים יותר - אכיפה פלילית. ההחלטה באיזה מסלול אכיפה לבחור במקרה מסוים, נתונה בכל מקרה לשיקול דעת גורמי הפיקוח והאכיפה, בהתאם לנסיבות המקרה.

על פי מדיניות המשרד, גורמי הפיקוח והאכיפה מפעילים את שיקול דעתם על פי אמות מידה רלוונטיות לעניין, כגון: הסיכון לציבור או לסביבה כתוצאה מהפרת החוק או תנאי ההיתר; אופן התנהלות המפר (הפרות חוזרות, עיכוב בתיקון ליקויים, מידת שיתוף הפעולה עם המשרד, מודעות המפר לביצוע ההפרה ועוד), חומרת ההפרות ועוד. בהתאם ל"נוהל הטלת עיצומים כספיים לפי חוק החמרים המסוכנים, תשנ"ג - 1993", המפורסם באתר האינטרנט של משרדנו, שם מפורטים הקריטריונים להטלת עיצום כספי, המנהל, כהגדרתו **בחוק החמרים המסוכנים, תשנ"ג 1993** (להלן - "החוק"), בוחן את מהות ההפרה, משך זמן הפרה, חומרת ההפרה, באיזו מידה ידע המפר על ביצוע ההפרה, באיזו מידה היה עליו לדעת עליה, האם פעל על מנת למנוע אותה ובאיזו מידה, והאם מדובר בהפרה חוזרת או נמשכת.

במקרה שלפנינו, הפעלת שיקול דעת הח"מ הביאה להחלטה לנקוט בהליך של הטלת עיצום כספי, זאת חרף המפגע הסביבתי הרחב כתוצאה מההפרות, אשר מהווה שיקול מתוך שיקולים רבים. ודוק, במקרים רבים המשרד מטיל עיצום כספי בגין הפרות של תנאים בהיתר רעלים שנחקרו במסגרת תיקי חקירה בהם נוצרו מפגעים סביבתיים ונאסף חומר חקירה רב.



יודגש כי החלטת זו להטיל עיצום כספי, איננה חורגת משיטת הפעולה הקבועה של המשרד ומהאופן בו נוהג המשרד להתמודד עם הפרות מסוג זה, החל מהמועד בו הועמד לרשותו כלי העיצומים הכספיים.

בהתייחס לטענה כי צינור הסלופ אינו בבחינת קו דלק -

אני דוחה את הטענה כי צינור הסלופ אינו חוסה תחת ההגדרה של "קו דלק", על פי תקנות המים, ולכן, לשיטת מרשתכם, הוא אינו כפוף לתקנות אלו מאחר שהקו אינו מזרים דלק אלא שאריות כימיקלים שאינן "מוצר דלק" או "מוצר" ואינם נגזרים ישירים של נפט גולמי אלא, שוב לטענת מרשתכם, כימיקלים שחומר הגלם שלהם הוא בין היתר, נפט.

בניגוד לנטען, תקנות המים חלות על החומרים המיוצרים על ידי מרשתכם וקו הסלופ הינו "קו דלק" כהגדרתו בתקנות.

הגדרת "דלק" בתקנות המים הינה:

"דלק גולמי או מוצרי שהם נוזלים בלחץ אטמוספרי ובטמפרטורת הסביבה"

ודוק, אין הגדרת הדלק כוללת רק נגזרים ישירים לנפט גולמי, אלא מדובר בהגדרה רחבה יותר שמטרתה לחול על כלל המוצרים מדלק גולמי שהם נוזלים בלחץ אטמוספרי ובטמפרטורת הסביבה, כמו החומרים הזורמים בצינור הסלופ.

אותן "שאריות כימיקלים", כפי שמוגדרים על ידי מרשתכם, הן בגדר מוצרים מדלק כיוון שהן מיוצרות מדלק. לא ברור הניסיון לפרש זאת אחרת וכיצד ניתן לראות באותן "שאריות כימיקלים" דבר שאינו מוצר של דלק.

מוצר על פי הגדרת מילון Oxford Languages הוא "דבר שמיצרים בבית מלאכה, בבית חרש או בקל עבודה", "פרודוקט; ולפי מילון מילוג הוא "1. דבר מה המיוצר בבית חרושת או במפעל; 2. סחורה או שירות שיש להם שווי כספי".

מכאן, אין ספק כי שאריות הכימיקלים, אשר נוצרו מדלק והם נוזלים בלחץ אטמוספרי ובטמפרטורת הסביבה, עונים להגדרה של "דלק" בתקנות במים.

יתרה מכך, עיקר פעילותה של מרשתכם היא ביצירת אותם "כימיקלים" מדלק גולמי. אלה מוצריה וללא הדלק הגולמי לא יכולה הייתה מרשתכם לבצע את תהליכי הייצור בה.

מעבר לכך, החומרים הזורמים לצנרת הסלופ מצנרות תת-קרקעיות אחרות של מרשתכם הופכים לתערובת, כלומר הם שומרים על תכונותיהם הכימיות והפיזיקליות (להבדיל מתרכובת – בה משתנות תכונות החומרים). על כן, בעת זרימתם בקו הסלופ, עדיין מדובר ב"דלק". בנוסף וכפי שהוזכר לעיל, מדובר ב"מוצר" – דהיינו – דבר המיוצר מדלק במפעל מרשתכם. לעניינינו, לא זו אף זו, מדובר במוצר שהינו בגדר "סחורה" שנועד למכירה עם הפרדת התערובת מחדש על ידי מרשתכם.



הצינורות הסמוכים לצנרת הסלופ המייצאים את המוצרים של מרשתכם, מזרימים בדיוק את אותם חומרים ולגבי המוזרם בהם אין ולא היה חולק כי עסקינן בדלק לפי הגדרתו בתקנות המים. מרשתכם אף פעלה לקיום חובותיה על פי תקנות המים בעבר, לרבות הגשת דוחות שנתיים למשרד ולא חלקה על קיום תנאים בהיתר המטילים חובות מכוח התקנות הנ"ל. כשאלה פני הדברים, לא יכולה להיות מחלוקת לגבי היות החומרים המוזרמים בקו הסלופ - "דלק", כהגדרתו בתקנות המים.

בנוסף, רישיון העסק של מרשתכם לשינוע חומרים מסוכנים, רישיון על פי צו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג – 2013, ניתן עבור פריט בקבוצה 2 – דלק ואנרגיה, פריט 2.2 ג' – דלק לסוגיו – שינוע בצנרת. על כן, כאמור, אין חולק כי החומרים נופלים תחת הגדרת "דלק".

הטענה לפיה מרשתכם מסווגת כ"תעשייה כימית" ולא "זיקוק נפט וגז" ולכן תקנות המים לא חלות על פעילותה – אין לה יסוד. למיטב הבנתנו, סיווג זה שהובא על ידכם, מיוחס לתוספת השלישית לחוק אויר נקי, תשס"ח-2008, ועוסק במקור פליטה טעון היתר - הגדרה שכלל אינה רלוונטית לענייננו.

לא למותר לציין כי, לא נעלמה מעיני הח"מ הגדרת עיסוקה של מרשתכם בהיתר הרעלים כפי שהתבקש על ידה ואושר על ידי הגב' קרן יהודה, הממונה על פי החוק, בשעתו (להלן – "הממונה"), כ"תעשייה פטרוכימית". דהיינו, תעשייה העוסקת בהפקה וייצור מוצרים כימיים שמקורם בדלק גולמי. מכאן שמרשתכם עצמה הגדירה את פעילותה כמייצרת חומרים שמקורם בדלק.

אני דוחה את הטענה כי, בשל העובדה שמשרדנו ציין בהיתרים מאוחרים להיתר הרעלים דגן כי קווי חומרים מסוכנים יהיו כפופים לתקנים שבתקנות המים, משמעות הדבר היא כי קודם לכן התקנות לא חלו על קווי חומרים מסוכנים.

ברור כי תקנות המים חלות על חומרים מסוכנים שהינם דלקים או מוצרי דלק, וכי יש חומרים מסוכנים שהם גם דלקים, כמו למשל סולר ובנזין המוזכרים בתוספת השנייה לחוק, וכך גם לגבי חומר מסוכן שנכנס תחת הגדרת "דלק" שבתקנות המים. הטמעת תקנות המים בהיתרי רעלים מסוימים כך שיחולו גם על חומרים מסוכנים, נועדה להחילם גם על חומרים מסוכנים שאינם דלקים.

מעבר לכך, למותר לציין כי משרדנו משנה, מוסיף ומחדד את תנאי היתרי הרעלים היוצאים תחת ידו, על תנאיהם, ואין מקום להסיק מכך לגבי דרישת המשרד הברורה והמפורשת למרשתכם בהיתר דגן, באשר לתחולת תקנות המים על הצנרת של מרשתכם.

אני דוחה את הטענה כי תקנות המים לא חלות על קו הסלופ, זאת מכיוון שלטענת מרשתכם הוא מצוי בשליטה ובהחזקה של מרשתכם. לעניין זה נטען על ידי מרשתכם כי תקנות המים אינן מחריגות אך ורק צינורות בהן קיימת שליטה והחזקה "בלעדית" אלא כל סוג שליטה והחזקה במתקן, וכזו יש למרשתכם במתקן



הגדרת "קו דלק" בתקנות המים קובעת:

"צינור להולכת דלק ושינועו, המחבר בין מיתקנים המשמשים לזיקוק דלק או לאחסנתו או קטע של צינור כאמור, לרבות משאבות ומגופים, ולמעט צינור כאמור המצוי כולו במיתקן שבשליטתו ובהחזקתו של המפעיל." (ההדגשה אינה במקור)

איננו חולקים על כך שהצנרת, "מתקן ניטול" כפי שמגדירה זאת מרשתכם, היא בהשגחה, פיקוח, או בהנהלת מרשתכם, לבטח מרשתכם היא זו שמחליטה איזה חומר זורם בצינור, מתי, באיזה ספיקה וכיו"ב.

ככזו, עליה מוטלת גם החובה לטפל בתחזוקת הצינור והיא זו שמחזיקה בהיתר הרעלים החל עליו. עם זאת, ה"מיתקן" בו מצויה צנרת הסלופ - הינו מסוף הכימיקלים הצפוני, המנוהל על ידי חברת נמל חיפה בע"מ ומוכר על ידי חברת נמלי ישראל.

הטענה, אם זאת אכן כוונת מרשתכם, כי סביבת הצינור, היא ה"מיתקן" בו הצינור מצוי, נדחית מכל וכל; תקנות המים מבחינות בין הצינור, המוגדר כ"קו דלק" ובין ה"מיתקן" בו הצינור מצוי. המחוקק לא הגדיר את "קו הדלק", כ"מיתקן" בתקנות, ואין זה משנה כי בהסכם בין מרשתכם לבין חברת נמלי ישראל נעשה שימוש במונח "מתקן נטל" לצורך הגדרת הצינורות, בין היתר, של מרשתכם.

הדוגמאות אשר הובאו על ידכם, אף ממחישות כי המתקן - המסוף - אינו בשליטת מרשתכם ובהחזקתה. כך, בעל מכון לטיהור שפכים, בעל תחנת תדלוק, בעל מפעל - הם בעלי מתקנים אשר בשליטתם ובהחזקתם, וב"מיתקנים" אלה הם "מפעילים" קו דלק, זאת, להבדיל ממרשתכם המפעילה צנרת ב"מתקן" שאין לה כל שליטה והחזקה בו.

יתר על כן

מאידך גיסא, אין מחלוקת ועל כך גם מעידה מרשתכם, כי "מתקן הניטול" - הצנרת - הוא בהפעלת מרשתכם, בהשגחתה, בפיקוחה או בהנהלתה וכפי שמציינת היא, יש לה בו זכויות של "מנהג בעלים".





על שינוע החומרים המסוכנים בצנרת ניתן לה (למרשתכם) גם היתר זמני לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן – "חוק רישוי עסקים") מהעירייה.

אינני מקבל את הניסיון של מרשתכם, ולו במרומז, לתת פרשנות תכליתית שונה לתקנות המים ולטעון כי מכיוון שלציבור אין גישה לצנרת הסלופ, תקנות המים לא נועדו לחול עליה. טענה זו אינה רלוונטית. התכלית העומדת בבסיס התקנות והתנאים היא מניעת הסכנות והזיהום הסביבתי מקווי דלק כאשר קוים פנים-מפעליים מוחרגים. צנרת הסלופ, כאמור לעיל, אינה בבחינת קו פנים שכן היא אינה מצויה בתוך המתקן של מרשתכם, אלא בסביבה בה עוברים ועובדים אנשים רבים, פועלים בה מספר חברות ומפעלים וכפי שלמדה המציאות במקרה זה, בהיות סביבת צנרת הסלופ כזו, הדליפה לא התגלתה על ידה במסגרת החובה המוטלת עליה לפקח ולהשגיח על הצנרת, כי אם על ידי מנהל מסוף הכימיקלים.

לא למותר לציין כי, אין ראיה לכך שהדליפה התגלתה באופן מידי. אכן, אילו הייתה צנרת הסלופ פנים-מפעלית, וכאמור היא אינה כזו, הסיכוי לגילוי הדליפה באופן מידי אכן היה גבוה יותר.

גם לגופו של עניין, אין יסוד לפרשנות מרשתכם לפיה תכליתן של תקנות המים ככלי אסדרתי היא לחול על קוים חיצוניים עליהם קשה להחיל היתרים ורישיונות שיש למפעל, שבתחומו הם מצויים, ושאינן ההיתרים והרישיונות יכולים לחול על צנרת המצויה מחוץ לתחום המפעל. אם כוונת מרשתכם בטענה זו היא כי נחיצות התקנות לאסדרת פעולות היא במקום בו יש קושי להחיל היתרים על צנרת המצויה מחוץ למפעל, אנו גורסים כי בסיס הטענה שגוי וכי היתרי רעלים חלים לכל אורך הצנרת החוץ-מפעלית של מרשתכם ולכן מלכתחילה הטענה כי היתר לא יכול לחול על צנרת המצויה מחוץ לתחום המפעל, היא שגויה. מעבר לכך, גם אילו היה הח"מ מקבל את הטענה השגויה הזו, משמעות הדבר הייתה כי יש צורך בתקנות המים ככלי לאסדרת הפעילות בצנרת הסלופ, מאחר שזו מצויה מחוץ למתקן של מרשתכם.

יתרה מכך, תקנות המים נדרשות לאסדרת כלל קווי הדלק של מרשתכם, אלו הידועים למשרד, אלו שאינם ידועים למשרד אך מוכרים למרשתכם ואלו עליהם חלים היתרים מכוח חוק רישוי עסקים ומכוח חוק החומרים מסוכנים והכל לתכלית של מניעת זיהום סביבתי מהקווים על ידי נקיטה באמצעים המפורטים בתקנות המים.

בהתייחס לספק שהועלה על ידי מרשתכם בכתב הטיעונים שלה לגבי השאלה האם ניתן להטיל עיצום בגין הפרת תקנות שהמחוקק לא קבע עיצום כספי בגין (טענה שנטענה גם בחלק 4.ד בכתב הטיעונים), עמדת משרדנו היא כי ניתן לעשות כן בגין הפרת סעיף בהיתר "המיובא" אליו מתוך חקיקה אחרת, ובלבד שתכליתו מתאימה לתכליותיו של היתר הרעלים עצמו, כפי שנקבעו בחוק המסמין ליתן את ההיתר. קל וחומר במקרה שלפנינו, בו מדובר על חקיקה המצויה בסמכות המשרד להגנת הסביבה; חוק המים, התשי"ט-1959 והתקנות לפיו.

אין ספק כי, במקרה שלפנינו תכלית תקנות המים היא "להקטין את הסיכון מדליפות דלק מקווי דלק ועל ידי כך למנוע מפגעים ומטרדים לסביבה, ולמנוע זיהום מקורות מים", כקבוע בתקנה 1 בתקנות המים, וכי היא הולמת לתכליות היתר הרעלים שהיא, בין היתר, מניעת מפגעים ומטרדים לסביבה מחומרים מסוכנים, שהם גם דלקים במקרה שלפנינו. מעבר לכל אלה, לא ניתן להתעלם מכך שנוסח ההיתר, על תנאיו ועל ההפניות שבו לתקנות המים והחלתן כתנאים בהיתר, נמסר למרשתכם על ידי "הממונה" והיה מוכר לה, ואף על פי כן היא לא השיגה על תנאים אלה.



יתרה מכך, נוכח הסכמה שבשתיקה של מרשתכם ביחס לאותם תנאים למפרע והסתייגותה כלפיהן אך ורק בדיעבד, עם הפרתן, אין מקום לקבל את טענתה כנגד החלת תקנות המים בהיתר הרעלים.

תמונה בעיני טענת מרשתכם לפיה חזקה על המשרד להגנת הסביבה, כרשות מנהלית האחראית לבדיקה ופיקוח על תשתיות חומרים מסוכנים, כי ידע על קיום הצנרת וכי אם היה סבור שצינור הסלופ הוא קו דלק, הרי שהיה אוכף את הבדיקה עליו לפני שנים, ואילו העובדה שלא עשה כן מעידה כי אין מדובר בקו דלק כמשמעו בתקנות המים.

נציגי משרדנו גילו על קיומה של צנרת הסלופ, אשר אינה עומדת בתנאי ההיתר, בעקבות אירוע הדליפה. אין כל חזקה לפיה על הרשות המנהלית להכיר את כלל התשתיות, המבנים, המתקנים והצינורות של הגופים עליה היא מפקחת וברי כי אין באפשרותה לעשות כן. הרשות המנהלית מבצעת פיקוח ואסדרה של פעילות מרשתכם במסגרת מתן היתר לעסוק ברעלים ונסמכת על המידע הנמסר לידיה מאת הגוף המפוקח.

על הגוף המפוקח אשר קיבל היתר לעסוק ברעלים, להחיל וליישם את תנאי היתר הרעלים כלשונם על כלל עיסוקיו באותם רעלים: על המפעל, התשתיות, המתקנים, הצינורות, המכלים וכלל הפעילות ברעלים לגביהם התקבל ההיתר. הכרת כלל הפעילות ברעלים היא מחובתו של הגוף המפוקח, זאת על מנת שיעמוד בתנאי ההיתר ויעסוק ברעלים כפי שהותר לו.

התנאים בהיתר לא מציינים על אילו תשתיות ומבנים כל תנאי ותנאי חל, מאחר שהנחת המוצא היא, כאמור, כי אין באפשרות הרשות המנהלית להכיר את העסק המפוקח על בוריו, על כל תשתיותיו ומבניו. בהיתר לא מצוינים מספרי הצינורות השונים, המכלים, המאצרות וכל מתקן או מבנה, אלא קבועים התנאים אותם על מרשכם להחיל על מתקניה מבניה ותשתיותיה. **מרשתכם היא זו שמחויבת להחיל את תנאי ההיתר ותנאיו על כל מקום בו עיסוקה ברעלים, כך גם לגבי כלל הצינורות בהן מוזרמים הרעלים.**

תנאי היתר הרעלים כפי שפורט בהרחבה לעיל, נהירים, ועצם העובדה שהרשות המנהלית לא ידעה על קיומה של צנרת הסלופ נזקפת לחובת מרשתכם, אשר לא קיימה את תנאי ההיתר כנדרש ובפרט, לא מילאה את התנאים בהיתר החלים על קווי דלק, על כלל הצנרות הנופלות תחת הגדרת קווי דלק.

מעבר לכך יוער כי, בכתב הטיעונים נטען מחד כי המשרד לא ידע על צנרת הסלופ **בסעיף 38** בכתב הטיעונים - "וודאי כאשר שום נתון עובדתי לא השתנה מאז התוודע המשרד להגנת הסביבה לקיומו של הצינור", ובהמשך **בסעיף 39** בכתב הטיעונים הודגש ההיפך, כי קיום צינור הסלופ ידוע למשרד הן מבקשת מרשתכם והן מסוירים שנערכו בהשתתפות נציגי המשרד.

בהתייחס לטענה לפיה מרשתכם לא יכולה להפר את תקנה 6(א) בתקנות המים -

אני דוחה את הטענה כי עיצום כספי נפרד הוטל על הפרת תקנה 6 בתקנות המים וכי עיצום זה אינו עומד משהתקנה לא חלה על קוים שהותקנו לפני כניסת התקנות לתוקף. הפרת התנאי בגינו הוטל אותו עיצום היא בכך שהמפעל של מרשתכם לא תפעל ולא תחזק את צנרת הסלופ כנדרש בתנאי ההיתר, הפרה אשר התבססה על אי-עמידת מרשתכם במספר תקנות שהופרו לפי תנאי בהיתר המחייב עמידה בכולן, אותם איחד הח"מ לכדי עיצום אחד (מתוך חמישה עיצומים כספיים עליהם הודיע הח"מ שבכוונתו להטיל על מרשתכם):



תנאי 4(א) בתנאים הנוספים להיתר רעלים- קווי דלק ומכוחו - תקנות 5(א)5, 7(4)-(5), 6(א), 7(2) ו- 7(3) בתקנות המים ולפיכך הגם שתקנה 6 אינה חלה על צנרת הסלופ, העיצום עומד איתן על המחדל של מרשתכם באי- תפעול ואי- תחזוק צנרת הסלופ.

בהתייחס לטענה לפיה לא הופרה תקנה 11 בתקנות המים העוסקת בחובת סימון ושילוט -

אני דוחה את הטענה כי מרשתכם לא הפרה את הוראת תקנה 11.

באשר לטענה כי תקנה 11(א) בתקנות המים לא חלה על צנרת הסלופ - העיצום הכספי הרביעי מוטל בגין הפרת תנאי 5 בתנאים הנוספים לקווי דלק אשר בהיתר לפיו, "העסק יסמן וישלט את קווי הדלק לפי הקבוע בתקנה 11 לתקנות". הח"מ הודיע כי בכוונתו להטיל על מרשתכם עיצום על הפרת תקנה 11 בכללותה, כאשר אין מחלוקת כי תקנה 11(ב) מחייבת הן קווי דלק שהותקנו טרם תחילת התקנות והן קווים המאוחרים לתקנות, ולכן הפרת הוראת תקנה זו הינה גם הפרה של תנאי בהיתר הרעלים.

מעבר לכך, אינני מקבל את הטענה כי המנהל נדרש בהודעתו לצרף את תקן ה-ASME בדיוק כפי שלא צירף להודעתו את תקנות המים או כל דבר חקיקה או הנחיה שנזכרו בהיתר. די בכך שתנאי 5 בתנאים הנוספים בהיתר מציין את תקנה 11 בתקנות המים כתנאי בהיתר, שם נזכרת התוספת הראשונה בחוק ובה מצוין תקן ה-ASME. עמדת משרדנו בעניין זה ידועה למרשתכם ולכל מחזיקי ההיתרים למיניהם והיא כי על מקבל ההיתר להכיר את כל התנאים הקבועים בו, על סעיפיהם הקטנים וההפניות בהם, להם התחייב.

כמו כן, אינני מקבל את הטענה לגופה, לפיה תקן ASME לא נועד לחול על צינורות כגון צנרת הסלופ; תקן ה-ASME נועד לחול על קווי דלק ואין דבר במאפייני צנרת הסלופ אשר מוציא אותה מתחולת התקן. בסעיף 400.1.1 בתקן - עמוד 2 נקבע במפורש כי הוא חל על צנרות במסופים ימיים:

Also included within the scope of this Code are:

(a) primary and associated auxiliary liquid petroleum and liquid anhydrous ammonia piping at pipeline terminals (marine, rail, and truck), tank farms, pump stations, pressure reducing stations, and metering stations, including scraper traps, strainers, and prover loops;

בניגוד לטענתכם, ממנה עולה כי הסימון נדרש אך ורק בצמתים, מפגש מסילות רכבת ומפגש תשתיות, התקן קובע אחרת. כך, בעמוד 48 בתקן נקבע בין היתר, כי הצנרת תסומן כל מקום בו היא חוצה דרך ציבורית, מסילת רכבת או זרם, וכי הסימונים יהיו לאורך יתר הקו כך שמיקום הצינור כולל כיוונו יהיה ידוע לכל, כל זאת בנוסף להמלצה כי הצינור יסומן מכל צד בו הצנרת חוצה דרך/מסילה/זרם כאשר הדבר אפשרי:



32 434.18 Line Markers

(a) Except as provided in paragraph (d) of this section, adequate pipeline location markers for the protection of the pipeline, the public, and persons performing work in the area shall be placed over each buried pipeline in accordance with the following:

(1) Markers shall be located at each public road crossing, at each railroad crossing, at each navigable stream crossing, and in sufficient numbers along the remainder of the buried line so that the pipeline location including direction of the pipeline is adequately known.

It is recommended that markers are installed on each side of each crossing whenever possible.

הסימונים נועדו לספק הגנה לצנרת, לציבור ולעובדים באזור ולא רק על מנת למנוע פגיעה בו על ידי גורמים מתערבים במרחבים ציבוריים, כפי שאלו מוגדרים על ידי מרשתכם. אנשים רבים מסתובבים במסוף, בין היתר עובדי הנמל ועובדים בחברות אחרות הפועלות במסוף. כך למשל, בגדות מסופים או בדור כימיקלים, קבלנים המבצעים עבודות כאלו ואחרות מטעם החברות הפועלות במסוף ועוד, אינם מכירים את תוואי הצנרת ואינם יודעים את דבר קיומה משזו איננה מסומנת כלל.

אני דוחה את הטענה כי נציגי מרשתכם מצויים בקרבת הצנרת בכל עת. עובדי משרדנו, אשר מקיימים מעת לעת סיורי פיקוח במסוף, לא פוגשים בהם באופן קבוע במסוף, ובאופן ספציפי אותם נציגים גם אינם נמצאים בקביעות לאורך תוואי הצנרת.

יתר על כן, הצנרת חוצה כביש ובניגוד למחויב בתקן, איננה מסומנת כלל במיקום חצייתה. הטענה לפיה גשר הצנרת עומד בדרישות הסימון, לחלוטין אינה מתיישבת עם החובה המפורשת בתקן שקובעת כי יש לסמן את הצינור בשלטים. כמו כן, הטענה אינה מתיישבת עם אופן הסימון הנדרש – שילוט בו לכל הפחות רשומות מילות אזהרה וציון החומרים הזורמים בקו הדלק, בצבעים הבולטים על רקע השלט:



(b) The marker shall state at least the following on a background of sharply contrasting colors:

(1) The word "Warning," "Caution," or "Danger" followed by the words "Petroleum (or the name of the hazardous liquid transported) Pipeline" or "Carbon Dioxide Pipeline" all of which, except for markers in heavily developed urban areas, must be in letters at least one inch high with an approximate stroke of one-quarter inch.

קיום גשר צנרות "לרובו" של תוואי הצנרת (כאמור בטיעוני מרשתכם) רחוק מלקיים את חובות הסימון והשילוט שנקבעו בתקן המצוטט לעיל. גשר הצנרת אינו מעיד דבר על מה שמצוי מתחת לפני הקרקע וישנם גשרי צנרת אחרים שמתחתם אין אף צנרת קבורה, על כן, קיומו של גשר צנרת לא מהווה שום אינדיקציה לקיום צנרת תחתיו עבור הגורמים המצויים במסוף.

בהתייחס לטענה כי מרשתכם לא הפרה את החובה למפות את הקו ולסייר לאורכו -

אני דוחה את הטענה כי מרשתכם לא הפרה את החובה למפות את קו צנרת הסלופ והחובה לסייר לאורכו מכיוון שלטענתה נוכחות עובדים מטעמה ומטעם עובדי הנמל והעובדה כי מדובר בצינור קצר, מייתרת את הצורך בסיורים. העובדה שהצינור מצוי במתקן תעשייתי סגור, אינה מייתרת חובה זו.

בעת קרות הדליפה, אורך צנרת הסלופ היה כחמש מאות מטרים ואין זה משנה לעניין תחולת תקנות המים, מה יחס אורכה של אותה צנרת לאורך הצנרות האחרות שבהחזקת מרשתכם. מדובר בצנרת ארוכה שאינה בשליטה מלאה ובלעדית של מרשתכם ואין בה נוכחות קבועה של עובדיה כפי שצוין לעיל. אי לכך, חלות על מרשתכם התקנות ומטרותיהן – מניעת סיכון סביבתי מקווי דלק.

טענת מרשתכם לפיה קיום החובה למפות את הקו ולסייר לאורכו לא היה מונע את הדליפה, מתעלמת מהקבוע בתנאי 6 בתנאים הנוספים לקווי דלק בהיתר, אשר בגין הפרתם מוטל העיצום הכספי החמישי בהודעה, בין היתר:

"צירוף למפה מסמך הסברים, בו יפרט את האמצעים הננקטים על ידו באזורים שבהם קיימת מגבלה פיזית או אחרת המונעת סיור צמוד לתוואי הקו, לצמצום הסיכון לאירועי דליפה לרבות פעולות תחזוקה וניטור, ולהקטנת הסיכון בעת התרחשות אירוע כאמור" (ההדגשה אינה במקור).

עוד מתעלמת מרשתכם מתקנה 4 בתקנות המים אשר גם היא הופרה, ומחייבת ציון מקורות מים בסביבת הקו ועוד.



באשר לטענה הכללית לפיה ההפרות בגין הודיע הח"מ על כוונתו להטיל עיצום בכל הנוגע לחובת סימון, שילוט ומיפוי הקו, כמפורט בהודעה מיום 28 בפברואר 2022, אינן מגובות בממצאים עובדתיים, אציין כי מרשתכם עצמה טענה לכל אורך הדרך וגם במסגרת השימוע שנערך למנהליה כי תקנות המים אינן חלות על צנרת הסלופ, כי הצנרת אינה צריכה להיות מסומנת בסימון ושילוט לפי תקנות המים וכי עמדה בדרישות המיפוי בכך ששלחה מפה לגב' דנית לוי ניזרי, מרכזת חומרים מסוכנים במחוז חיפה באותה העת. המחדל בדבר אי-סימון, אי-שילוט ואי-מיפוי הצנרת, כנדרש בתקנות המים, כלל לא היה במחלוקת מאחר שמרשתכם עצמה ומי מטעמה, מסרו במסגרת השימוע, במכתבים ובחקירות, אשר כולם מצויים בידה, כי לא סברו שמדובר בקו דלק עליו חלות התקנות. נוסף על כך, מכלל החומרים בתיק החקירה, המצויים גם בידי מרשתכם, ניתן ללמוד כי התנאי בדבר חובת המיפוי והסימון לא קיים.

בהתייחס לטענה כי אין מקום לפצל את העיצומים הכספיים -

אני דוחה את הטענה כי אין הצדקה להטיל חמישה עיצומים כספיים נפרדים, "הנובעים מאותו אירוע", ואת הטענה כי חלקם אף מהווים הפרה של אותו תנאי בהיתר. בהתייחס לטענות אלה וכפי שיפורט בהמשך, המנהל יכול להטיל מספר עיצומים כספיים בגין הפרת מספר תנאים בהיתר. במקרה שלפנינו, כלל העיצומים מקורם במחדלי מרשתכם **והמחדלים שונים הם** ואינם מהווים אירוע אחד, כפי שטוענת מרשתכם. איחוד כלל ההפרות לעיצום כספי אחד, היה מביא לתוצאה לא מידתית לפיה, לצורך הדוגמא, אילו חברה אחרת הייתה מתפעלת ומתחזקת את הצנרת כנדרש, מתקינה מערכת בקרת דליפות ומסמנת את קו הסלופ אך לא ממפה אותו, היה מוטל עליה אותו סכום עיצום שמוטל על מרשתכם, אשר לא עשתה דבר מכל אלה. הליך של הטלת עיצום כספי אחד ויחיד על כלל ההפרות, מתעלם מכך שלו הייתה מרשתכם מקיימת ולו אחד מהתנאים, יכול וכלל הזיהום היה נמנע.

באשר לטענה בדבר ייבוא סמכות להטלת עיצום כספי מחוקים אחרים, כאמור לעיל, עמדת משרדנו היא כי ניתן לאכוף את תקנות המים באמצעות היתר הרעלים.

בהתייחס לטענה כי אין להטיל עיצום כספי בגין אירוע הדליפה שלא בקשר עם מחדל המיחוס למרשתכם -

ראשית, אני דוחה את הטענה כי לא ניתן להטיל עיצום כספי על עצם פליטת הרעלים לסביבה ועל גרימת זיהום סביבתי כקבוע בתנאי 39 בתנאים הכלליים, תנאי 3 בתנאים הנוספים ותקנה 4 בתקנות המים; אילו לא סברה הממונה שאין מקום לחייב חברה מסוימת בהיתר, לא הייתה מציינת זאת כתנאים בהיתר.

משרדנו סבור, וכך גם מנוסח ההיתר, כי על מרשתכם מוטלת החובה למנוע זיהום סביבתי ופליטת רעלים בהתאם לקבוע בכל חוק. כך, תנאי 39 בתנאים הכלליים בהיתר קובע כי אין לזהם את הסביבה באופן שאינו עומד בדרישות החקיקה והתקינה. מרשתכם נדרשת לפעול בהתאם לכל חוק ותקינה, זאת על מנת למנוע זיהום סביבתי, כאשר הידע והאמצעים הם ברשותה אם בפועל אם בכוח. יתר על כן, הח"מ יכול היה להטיל עיצום על החברה בגין הפרת תנאי זה לבדו גם מקום בו מרשתכם הייתה מקיימת את כל תנאי ההיתר ומזהמת את הקרקע והים, בניגוד לחוק. ההיפך גם הוא אפשרי; אילו הייתה מרשתכם מונעת את פליטת

הרעלים ואת זיהום הסביבה בדרכים אחרות מאלה המפורטות בהיתר, יכול היה המנהל להימנע מהטלת עיצום בגין תנאים אלה.

לא ברורה הטענה כי אף לשיטת המנהל עצמו אין מדובר במעשה או מחדל אלא תוצאה של מעשים או מחדלים. המחדל הוא פליטת רעלים וגרימת זיהום סביבתי העומד בפני עצמו.

בהתייחס לטענה כי גם לשיטת המנהל המחדל הינו אחד – אי אחזקת הצינור כ"קו דלק" -

אני דוחה את הטענה כי יש להטיל עיצום כספי יחיד בגין הפרת תנאי 4 בהיתר המחייב החזקת קווי דלק בהתאם לתקנות המים. העיצומים הכספיים שהודעתי כי בכוונתי להטיל על מרשתכם מתייחסים למעשים ומחדלים שונים המהווים הפרות של תנאים בהיתר, אשר פורטו בהודעה: 1. פליטת רעלים לסביבה; 2. אי-תפעול ואי-תחזוק צנרת הסלופ; 3. אי-התקנת מערכת בקרת דליפות; 4. אי-סימון ואי-שילוט קו הסלופ; 5. אי-מיפוי קו הסלופ.

הח"מ פירט בהודעתו, לגבי כל מעשה ומחדל, ראשית את התנאים הכלליים הנוגעים להפרה, בהמשך את התנאים הספציפיים אשר הופרו, כאשר בגין הפרת תנאי 4 בתנאים הנוספים לבדו לא הוטל עיצום כספי, אלא על הפרות תקנות ותנאים פרטניים המתייחסים למעשה בגינו הוטל עיצום. אילו כוונת הממונה הייתה כי הפרת כלל תקנות המים היא מעשה אחד, לא היו נזכרות בהיתר התקנות השונות, אלא אך ורק תנאי 4 בתנאים הנוספים. הטלת עיצום אחד כולל על תקנות המים, כפי שכבר צוין לעיל, איננה מידתית. הדבר יביא לתוצאה לא הוגנת לפיה על מי שהפר מספר תקנות יוטל סכום עיצום כספי זהה לזה שיוטל על מי שהפר תנאי אחד ויחיד בתקנות המים הקבועות בהיתר.

כאמור לעיל, הטענה לפיה משרדנו לא ראה בצנרת הסלופ "קו דלק" כהגדרתו בתקנות אינה נכונה, באשר משרדנו לא היה מודע לקיומה, ומרשתכם מצידה, כך על פי העדויות וממצאי החקירות בתיק החקירה, לא ביצעה כל בדיקה, פיקוח או תחזוקה של הצנרת ולא נלקחה אחריות מצד מי מעובדיה לכך.

המפה שצורפה על ידי מרשתכם לא פירטה את מספר הצינורות והקווים המופיעים בה, אלא הייתה מפה כללית ביותר. חשוב להדגיש שההיתר מטיל על מרשתכם אחריות להחיל את התנאים הנוגעים לקווי דלק על כלל הצינורות שלה אשר חוסים תחת ההגדרה של קו דלק ואין עליה חובה לציין בבקשה להיתר על אילו צינורות היא מחילה את התקנות. ברור כי על מרשתכם מוטלת החובה להחיל את התנאים על כלל הצנרות הנכנסות להגדרת "קו דלק".

אני דוחה את הטענה לפיה משרדנו לא פירט את החובות בתקנות כתנאים ספציפיים בהיתר. קיימת הפניה, במסגרת התנאים בהיתר הרעלים, גם לתקנות ספציפיות. כך קיימת הפנייה לתקנות 4, 5(א), (7), (17) ו-11.

טענתכם לפיה פרשנות סעיף 14ב בחוק הינה כי יש לחייב בעיצום אחד בגין מעשה אחד והפרה אחת, אינה עולה בקנה אחד עם ההלכה המחייבת בנוגע להטלת מספר עיצומים בגין מספר הפרות, אשר נקבעה בעת"מ (י-ס) 10714-04-14 **רכבת ישראל בע"מ נ' המשרד להגנת הסביבה** (נבו, 9.7.2014) (להלן – "פרשת הרכבת"), הליך אליו הפניתם בכתב הטענות. שם פסק בית המשפט כי קיימת אפשרות להטיל מספר עיצומים כספיים בגין הפרה של מספר תנאים בהיתר ונימק זאת כך:

".....הפרשנות המצומצמת שמציעה העותרת, ויכולה להילמד מפסק דין סגור, עלולה להביא להחלשת האפקט ההרתעתי אשר עמד בבסיס החוק. על פי פרשנות זו גם הפרות רבות או מתמשכות,



בהיבטים שונים ולאורך זמן, עשויות להיחשב כולן כאחד כ"עיסוק בניגוד להוראות ההיתר", ודינן יהיה זהה להפרה מזדמנת אחת בתחום אחד.

פרשנות זו איננה הפרשנות היחידה להוראת סעיף 14ה(2) לחוק והיא עלולה ליצור מצב של אכיפה בלתי שוויונית ואף לעקר מתוכנה את התכלית שעמדה בביסוס ההסדר המאפשר הטלת עיצום כספי.

פרשנות מסתברת יותר, שלשון החוק סובלת אף אותה, והיא עולה בקנה אחד עם תכליתו של החוק, היא זו המוצעת על ידי המשיב. פרשנות זו יוצרת מדרג בין מפרים שונים בעוצמות שונות, ומביאה ליחס סביר בין ההפרה לבין הסנקציה המינהלית, באופן המשמר את תכלית ההרתעה, וכן מותיר לרגולטור את חופש הפעולה הנדרש לו על מנת להסדיר את העיסוק ברעלים בצורה היעילה ביותר. פרשנות זו אף תואמת את האופן שבו נקבע סכום העיצום (תוך התחשבות במחזור פעילותו של המפר). מסיבה זו מצאתי כי האמור בסעיף 14ה(2) לחוק מאפשר למשיב להטיל עיצום כספי נפרד בגין כל הפרה והפרה של תנאי היתר הרעלים".

עמדה זו אומצה גם בשורה של פסקי דין ובהם עת"מ 45126-05-14 דרך הים התפלה בע"מ נ' הממונה על האכיפה במשרד להגנת הסביבה (נבו, 1.12.2014) ובעת"מ 14162-11-14 פאקא תעשיות בע"מ נ' יצחק בן דוד, סמנכ"ל בכיר לאכיפה (נבו, 15.11.2015).

מעבר לכך, יש לציין, כפי שיפורט בהמשך, כי מדובר במספר מעשים/מחדלים, אשר כולם פורטו במסגרת ההודעה ואשר בגין כל אחד מהם הודיע הח"מ שבכוונתו להטיל על מרשתכם עיצום כספי.

בהתייחס לטענה כי על הח"מ היה להטיל עיצום כספי אחד הואיל ומדובר באותו מעשה או מחדל -

אני דוחה את טענת מרשתכם לפיה מדובר במעשה או מחדל יחיד שבגינו הוטלו חמישה עיצומים כספיים. טענת מרשתכם להפרה אחת - אי-הכללת הצינור ברשימת קווי הדלק, היא טענה שניתן לטעון כמעט בכל מקרה. פרשנות כגון זו מעקרת מתוכן את שנקבע בפרשת הרכבת.

בעניינינו, הח"מ בחן ומצא כי מדובר בהפרות שונות הנובעות מהתנהגויות שונות כשבחלקן אוחדו מספר הפרות אשר בגין כל אחת ניתן היה להטיל עיצום כספי נפרד:

- פליטת רעלים בניגוד לחוק ולתקינה לה אחראית מרשתכם, בין אם הצנרת היא "קו דלק" ובין אם לאו;
- אי-תפעול ואי-תיחזוק צנרת הסלופ – בעניין זה אף איחד הח"מ מספר הפרות לכדי עיצום כספי אחד משסבר כי מדובר במעשה אחד והוא תפעול לקוי של הצנרת בדרך של אי-התקנת מערכת הגנה קטודית, אי-בדיקת תקינות הצנרת כמו גם אי-ביצוע סיורים.
- אי-התקנת מערכת בקרת דליפות- גם כאן איחד הח"מ מספר הפרות לכדי עיצום כספי אחד משסבר שמדובר במעשה אחד הקשור באי-התקנת מערכת בקרת דליפות וההפרות הנלוות לאי קיומה של מערכת זו – אי התקנתה, אי-ביצוע מעקב אחרי מערכת כזו, אי-עריכת דוחות,

אי-מדידה רצופה לגילו דליפות בהתאם לתפקוד מערכת בקרת הדליפות ואי-שמירת רישומים, כל זאת כאמור בשל אי התקנת אותה מערכת;

- אי סימון צנרת הסלופ על מנת שכל מי שנמצא במסוף ידע על קיומו וימנע מפגיעה בו;
- אי מיפוי קו הסלופ – לצורך צמצום הסיכון לאירועי דליפה.

ניתן להיווכח כי כבר בעת שלב ההודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי, איחד הח"מ מספר הפרות של תנאים בהיתר לעיצום כספי אחד, מקום בו סבר כי מדובר במעשה ובהתנהגות אחת. במקרה שלפנינו הח"מ פעל באופן מידתי בהטילו מספר עיצומים כמספר המעשים ולאחר שאיחד מספר הפרות של תנאים בהיתר. כל הפרה והפרה היא חמורה בפני עצמה, אשר לולא הופרה קיימת אפשרות שהזיהום הסביבתי היה נמנע. הטלת מספר עיצומים כמספר ההפרות מייצרת אכיפה שוויונית בכך שמביאה ליחס סביר בין ההפרה לסנקציה המנהלית ויוצרת מדרג בין מפרים שונים בעוצמות שונות, כפי שנקבע בפרשת הרכבת.

כל אלה מעידים על החלטה סבירה, מידתית ומאוזנת של הח"מ, אשר אינה נגועה בחוסר שיווין והלוקחת בחשבון את כל השיקולים הרלוונטיים, הן את אלו הרלוונטיים למקרה הספציפי והן את אלה הרחביים. איחוד כלל ההפרות במקרה שלפנינו לכדי עיצום כספי אחד מוביל לתוצאה בלתי סבירה בעליל ומנוגדת למדיניות המנהל.

אני דוחה את הטענה כי הח"מ מפרש את סמכותו באופן המקנה לעצמו סמכות אינסופית להטיל עיצומים כספיים ללא הגבלה. בניגוד לטענה זו, הח"מ במובהק לא פירש את סמכותו כאינסופית ובדיוק בשל כך הטיל מספר מוגבל של חמישה עיצומים, זאת חרף מספר רב של הפרות תנאים בהיתר על ידי מרשתכם. ודוק, בבחינת העיצומים הכספיים שהח"מ החליט להטיל על מרשתכם, ניתן בנקל לראות כי המנהל מגביל עצמו בכל עיצום ועיצום תוך בחינה מדוקדקת של כל מקרה ומקרה.

לאור האמור עד כה, אני דוחה את בקשת מרשתכם ומחליט להטיל על מרשתכם חמישה עיצומים כספיים כמפורט להלן ובהודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי מיום 28 פברואר 2022:

בגין הפרת תנאים בהיתר הרעלים העוסקים בדליפת הרעלים וזיהום הסביבה - **עיצום כספי אחד**;

בגין הפרת תנאים בהיתר הרעלים העוסקים בחובת תפעול ותחזוק צנרת הסלופ - **עיצום כספי שני**;

בגין הפרת תנאים בהיתר הרעלים העוסקים בהתקנת מערכת בקרה למניעת דליפות בצנרת הסלופ - **עיצום כספי שלישי**;

בגין הפרת תנאים בהיתר הרעלים העוסקים בחובות סימון ושילוט - **עיצום כספי רביעי**;

בגין הפרת תנאים בהיתר הרעלים העוסקים במיפוי קו הסלופ – **עיצום כספי חמישי**.



הפחתת סכום העיצום הכספי -

לאחר שבחנתי את בקשת מרשתכם להפחתת סכום העיצום הכספי בגין נקיטה בפעולות למניעת הישנות ההפרות וצמצום הנזק, החלטתי, בהתאם לסמכותי לפי תקנה 2(א)(4) לתקנות החומרים המסוכנים (הפחתה של סכום עיצום כספי ופריסת תשלומים), תש"ע-2010 (להלן – "תקנות ההפחתה"), לדחות את בקשת מרשתכם.

לאחר גילוי אירוע הדליפה מצינור הסלופ במהלך חודש ינואר 2019 מרשתכם הפסיקה את השימוש בצינור עד לאיתור נקודת הכשל. לאחר מכן, חלק ממקטע הצינור הוצא מהקרקע ובמקומו נבנה מקטע עילי. לגבי מקטע הצינור שנותר בקרקע, מרשתכם לא סיימה את תיקונו; לא הותקנה הגנה קטודית ולא הותקנה מערכת גילוי דליפות וזאת עד לקיום הליך השימוע שנערך על ידי מחוז חיפה במשרדנו ביום 22 ביוני 2022. רק לאחר ההליך המנהלי השלימה מרשתכם את התקנת האמצעים הנדרשים בקו שנותר טמון. כמו כן, גם פעולות להקטנת הנזק בהם נקטה מרשתכם נעשו בעצלתיים. מרשתכם קיבלה הנחיות ודרישות בהיתר הרעלים לעניין האופן בו יש לפעול לצורך פינוי הזיהום ובמהלך השנים קיבלה דרישה להתקנת סקימרים נוספים ולא עמדה בלוחות הזמנים שהוקצבו לכך. אי לכך, נערך שימוע נוסף למנהליה. על כן, הגם שנעשו לבסוף, פעולות מסוימות מצד מרשתכם, הן לא נעשו לכתחילה אלא רק בהתערבות משרדנו ולאחר זמן. משכך, לא ניתן לראות בפעולות אלה בבחינת נקיטת פעולות למניעת הישנות ההפרות או להקטנת הנזק שיצרו אותן הפרות, אשר מניחות את דעת הח"מ. כך לגבי כל אחד מהעיצומים הכספיים שהחלטתי להטיל על מרשתכם.

אי לכך, אני מחליט להטיל על מרשתכם חמישה עיצומים כספיים ולהעמיד את סכום העיצום הכספי הכולל, לאחר הפחתה לפי תקנה 2(א)(1) לתקנות ההפחתה, כמפורט בהודעה מיום 28 בפברואר 2022, על סך 3,861,320 ₪, זאת בהתאם לסכום עיצום כספי מעודכן ליום 1 באפריל 2023 (ראו לעניין זה סעיף 14 לחוק "הודעה תשפ"ג 2023).

את סכום העיצום הכספי המופחת על מרשתך לשלם תוך 60 ימים ממועד קבלת דרישת תשלום זו באמצעות שובר התשלום המצ"ב. כמו כן, עליה להעביר לידינו באמצעות תיבת דוא"ל: Itumhomas@sviva.gov.il אישור/אסמכתא לעניין הפקדת הסכום.

לא ישולם סכום העיצום הכספי המופחת במועד – ייוספו לו הפרשי הצמדה וריבית ועל גבייתו תחול פקודת המיסים (גביה), זאת בהתאם להוראות סעיפים 14 יו – 14 יא לחוק.

מקום קבלת ההחלטה: ירושלים



בכבוד רב,
יצחק בן דוד, מנהל
סמנכ"ל בכיר (פיקוח ואכיפה)

העתקים:

גב' עידית סילמן, השרה להגנת הסביבה

מר גיא סמט, מנכ"ל

מר חנו מלמד, ראש מטה השרה

מר עומר גדיש, עוזר בכיר למנכ"ל

גב' שולי נזר, סמנכ"לית בכירה לתעשיות

עו"ד דלית דרור, היועצת המשפטית

גב' דורית זיס, מ"מ מנהל מחוז חיפה

מר רני עמיר, מנהל היחידה הארצית להגנת הסביבה הימית

עו"ד יוסי פרייס, ממונה (עיצומים כספיים), אשכול פיקוח ואכיפה

גב' אילנית וורנר, חשבת המשרד

גב' לילך פדלון, ראש המערך הלאומי לחומרים מסוכנים

גב' גתית פנקס, דוברת המשרד

עו"ד שחר בוקוולד, לשכה משפטית

עו"ד רוזלין אטיס, יועצת משפטית למחוז הדרום

מר ניר לוינסקי, מנהל תחנה צפונית ים תיכון ביחידה הארצית להגנת הסביבה הימית

עו"ד הדר ברדה, לשכה משפטית

גב' קרן לב ארי, מרכזת עיצומים כספיים וצווים מנהליים, אשכול פיקוח ואכיפה

עו"ד אליאור ביטון, מרכז (עיצומים כספיים), אשכול פיקוח ואכיפה



כ"ח ניסן תשפ"ג
19/04/2023

לכבוד: גדיב תעשיות פטרוכימיה בע"מ
מספר מזהה: 520040957
שד ההסתדרות 0
ת.ד. 4
חיפה

3100001

הנדון: שובר תשלום עבור עיצומים - חומרים מסוכנים

א.ג.נ שלום רב,

מצורף בזאת שובר תשלום עבור עיצומים - חומרים מסוכנים
לידיעתך, מומלץ לשלם את השוברים בשרות התשלומים הממשלתי (שוהם) או באמצעות בנק הדואר.

יש לשלם לחשבון הנקוב בשובר בלבד 27133 - הכנסות מעיצומים - קרן שמירת הניקיון.
ככל שיועבר לחשבון בנק אחר של המשרד / אחת מקרנות המשרד, הכסף יוחזר למשלם והחוב יישאר בסטטוס לא משולם.

לשם כך מצורפים בזאת שוברים לתשלום.

לתשלום בשרת התשלומים בקישור <https://ecom.gov.il/voucherspa/input/387>

סה"כ לתשלום 3,861,320.00 ₪

בברכה
יחידת הכנסות וגבייה
המשרד להגנת הסביבה

מדינת ישראל
המשרד להגנת הסביבה



מספר מזהה של המשרד 500100284
אגף כספים

קבלה ללקוח
המשרד להגנת הסביבה
עבור עיצומים - חומרים מסוכנים

מס' שובר: 2000138314
לתשלום בבנק הדואר לחשבון מס': 27133

קנס מנהלי: 10000522 (תיק עיצום: 43)
שם המשלם: גדיב תעשיות פטרוכימיה בע"מ
ח.פ. / ת.ז.: 520040957
שד ההסדרות: 0
ת.ד.: 4
חיפה

3100001

לתשלום עד לתאריך: 26/06/2022

יתרה לתשלום: 3,861,320.00 ש"ח.

אנא שמור על האסמכתא. בכל מקרה של פניה או
בירור בקשר לתשלום זה יש להציג אסמכתא זו.

תשלום 1 מתוך 1
מסמך זה ישמש קבלה רק לאחר הטבעת חותמת
קופה של הבנק וחתימת הפקיד

הודעת זיכוי
המשרד להגנת הסביבה
עבור עיצומים - חומרים מסוכנים
מומלץ לשלם בשרת התשלומים

מס' שובר: 2000138314
לתשלום בבנק הדואר לחשבון מס': 27133

שם המשלם: גדיב תעשיות פטרוכימיה בע"מ
ח.פ. / ת.ז.: 520040957

יתרה לתשלום: 3,861,320.00 ש"ח.

תשלום 1 מתוך 1

ברקוד לתשלום בבנק הדואר:



0027133200013831405200409570003861320008040